ECLI:LV:RPPT:2020:0511.1A68021820.2.S
Lieta Nr. 1A68021820
Arhīva Nr. 1A-0218-20/14

SPRIEDUMS

Rīgā 2020. gada 11. maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „taxi PRO" sūdzību par Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2019. gada 22. novembra lēmumu Nr. 1-14.1/5817.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 29. oktobrī Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas (turpmāk arī – Iestāde) inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 780639 par to, ka 2019. gada 3. augustā plkst. 22.56 transportlīdzekļa *Hyundai I30*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis), vadītāja sabiedrība ar ierobežotu atbildību „taxi PRO", reģistrācijas numurs 40203161299 (turpmāk arī – Sabiedrība), iebrauca īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

[1.1] Tādējādi tika pārkāptas Jūrmalas pilsētas domes 2017. gada 12. janvāra saistošo noteikumu Nr. 1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk arī – Noteikumi) 5. punkta prasības un par šo pārkāpumu Sabiedrībai kā transportlīdzekļa turētājai uzlikts naudas sods 50 *euro*.

[2] Nepiekrītot šim lēmumam, 2019. gada 19. novembrī sūdzību iesniedza Sabiedrība, lūdzot atcelt pieņemto lēmumu un izbeigt lietu.

Sūdzībā norādīts, ka Sabiedrība 2019. gada 19. jūnijā vērsās Jūrmalas pilsētas domē, lai saņemtu licences kartītes, t. sk. Transportlīdzeklim, iebraukšanai īpaša režīma zonā uz trim mēnešiem, no jūlija līdz septembrim ieskaitot. Maksa par licences kartītēm tika veikta un tās tika saņemtas. Tādējādi pieņemtais lēmums nav pamatots.

[3] Ar Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka p. i. 2019. gada 22. novembra lēmumu Nr. 1-14.1/5817 (turpmāk arī – Iestādes lēmums) Sabiedrības sūdzība noraidīta.

[3.1] Iestādes lēmumā norādīts, ka, pamatojoties uz 2019. gada 4. septembrī saņemto fotofiksācijas izdruku no Jūrmalas pilsētas iebraukšanas nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas *Qliksense* aplikācijas „Notikumu kontrole" (turpmāk arī – Sistēma), 2019. gada 5. septembrī uzsākta administratīvā lietvedība pret Sabiedrību par to, ka ar Sabiedrības turējumā esošo Transportlīdzekli iebraukts īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

[3.2] 2019. gada 16. septembrī Iestāde pasta sūtījumā nosūtīja Sabiedrībai kā Transportlīdzekļa turētājai izsaukumu ierasties tās pārstāvim Iestādē 2019. gada 29. oktobrī plkst. 09.40. Norādītajā datumā Sabiedrības pārstāvis Iestādē neieradās, par neierašanās iemesliem nebija ziņojis, nebija lūdzis atlikt lietas izskatīšanu. Iestāde izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

[3.3] Citējot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 238.[1] panta ceturto daļu, 243. panta pirmo daļu, 243.[1] pantu, 244. pantu, 272. pantu, 246. panta pirmo daļu, 205. panta pirmās daļas 3. punktu, 260. panta otro daļu, Noteikumu 5., 48. un 49. punktu, Iestādes lēmumā norādīts, ka par Noteikumu 5. punkta pārkāpumu transportlīdzekļa īpašniekam vai turētājam uzliek naudas sodu 50 *euro*, Jūrmalas pašvaldības policijas amatpersonas kontrolē Noteikumu izpildi, sastāda administratīvā pārkāpuma protokolus un uzliek sodus.

Noteikumu 5. punkts noteic, ka laika periodā no kalendārā gada 1. aprīļa līdz 30. septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā, ja iebraukšanas dienā saņemta caurlaide, izņemot 20. punktā noteiktos gadījumus.

Izdrukā no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās sistēmas redzams, ka Sabiedrība ir Transportlīdzekļa turētāja, tāpēc pamatoti izsaukta uz Iestādi paskaidrojumu sniegšanai, jo Transportlīdzeklis neatbilst Noteikumu 20., 21. un 22. punktu kritērijiem.

[3.4] Ar Transportlīdzekli 2019. gada 3. augustā tika iebraukts caur Priedaines satiksmes mezglu, un atbilstoši Noteikumiem, Sabiedrībai bija jāiegādājas dienas caurlaide. Noteikumu 17. punkts paredz vairākus nodevas samaksas veidus, līdz ar to Sabiedrība varēja izvēlēties sev ērtāko un atbilstošāko veidu. Kustības organizācijas attiecas uz visiem transportlīdzekļiem vienādi, lietā netika konstatēti īpaši apstākļi, kas būtu lieguši iegādāties caurlaidi. Tā kā Sabiedrība caurlaidi nebija iegādājusies, administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts pamatoti.

[3.5] Saskaņā ar 2019. gada 20. novembra Jūrmalas pilsētas domes Attīstības pārvaldes Tūrisma un uzņēmējdarbības attīstības nodaļas eksperta elektroniskā pasta vēstuli Transportlīdzeklim licences kartiņa bija spēkā no 2019. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 15. jūlijam un no 2019. gada 12. septembra līdz 2019. gada 31. decembrim.

Saskaņā ar Noteikumu 21.6. apakšpunktu nodevu nemaksā, ja iebraukšanas dienā vieglajam taksometram izsniegta licences kartīte pasažieru pārvadājumiem Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā.

Ministru kabineta noteikumu Nr. 148 „Prasības plānošanas reģiona un republikas pilsētas speciālas atļaujas (licences) saņemšanai un kārtība kādā veicami pasažieru komercpārvadājumi ar taksometru" 25.3. apakšpunkts noteic, ka licences kartīti izsniedz uz pārvadātāja iesniegumā pieprasīto termiņu, kas nepārsniedz taksometram piešķirtās atļaujas piedalīties ceļu satiksmē derīguma termiņu.

Tādējādi Iestāde secina, ka licences kartiņa Transportlīdzeklim bija piešķirta līdz tehniskās apskates datumam 2019. gada 15. jūlijā, bet pārkāpums noticis 2019. gada 3. augustā, kad licences kartiņas Transportlīdzeklim nebija.

[3.6] Sabiedrība tiek informēta par Noteikumos paredzēto kārtību, turklāt tā nav jaunieviesta kārtība, bet pastāv jau ilgstošu laiku.

Noteikumi pieņemti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 43. panta pirmās daļas 13. punktu, bet 45. panta pirmā daļa noteic, ka Noteikumi ir saistoši jebkurai fiziskai un juridiskajai personai attiecīgajā administratīvajā teritorijā.

Citējot Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 2. pantu, Iestādes lēmumā norādīts, ka Noteikumu publicēšana laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" tos padara saistošus Sabiedrībai, tiesiskā regulējuma nezināšana neatbrīvo to no atbildības.

Turklāt pirms iebrauktuvēm īpašā režīma zonā ir uzstādītas attiecīgas zīmes.

[3.7] Par Noteikumu pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids 50 *euro*, līdz ar to nav nepieciešams vērtēt lietderības apsvērumus. Soda piemērošanai pietiek ar pārkāpuma konstatēšanu. Iestādei ir pienākums sodu piemērot, kā arī Iestādei nav rīcības brīvība soda apmēra noteikšanā, jo par pārkāpumu paredzēts tikai viens soda veids, līdz ar to tiesiskais statuss vai mantiskais stāvoklis nevar ietekmēt to.

Noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu Noteikumu ievērošanu un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu. uzliktais sods atbilst soda mērķim, pilda gan sodošu, gan preventīvu funkciju. Pienākums sodīt visas personas, kuras ir pārkāpušas Noteikumus, nodrošina vienlīdzīgu un taisnīgu attieksmi.

Atsaucoties uz Administratīvā rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2012. gada 28. decembra spriedumu lietā Nr. 1422110120, Iestāde norāda, ka par normatīvajos aktos noteikto prasību un pienākumu nepildīšanu piemēro administratīvo sodu. Ja normatīvie akti paredz konkrētu kārtību, tad visiem šāda noteiktā kārtība ir obligāta un neviens nevar atsaukties, ka par to nav zinājis, nejauši aizmirsis vai pastāvējuši citi apstākļi, lai neievērotu tiesību normās noteiktās prasības.

Likumu ievērošanas princips ietver prasības ievērot normatīvajos aktos noteikto kārtību, kas konkrētajā gadījumā attiecas uz caurlaides saņemšanu.

[3.8] Atsaucoties uz Latvijas APK 7. panta pirmo un otro daļu un 9. panta pirmo daļu, norādīts, ka Sabiedrības vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 780639, fotofiksācijas izdruku no Sistēmas, izdruku no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās sistēmas, *Lursoft* izdruku, izdruku no *Doclogix* par administratīvās lietvedības uzsākšanu, izdrukām par licences kartiņas piešķiršanu un elektroniskā pasta vēstuli no Jūrmalas pilsētas domes. Līdz ar to Sabiedrība pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta.

[4] Par Iestādes lēmumu sūdzību iesniedza Sabiedrība, lūdzot to atcelt un izbeigt lietu.

[4.1] Papildus sākotnējā sūdzībā norādītajam par administratīvā pārkāpuma protokolu, norādīts, ka Iestādes lēmumā ir atsauce uz Ministru kabineta noteikumiem Nr. 148, bet tie ir zaudējuši spēku 2019. gada 1. septembrī.

[4.2] No Jūrmalas pilsētas domes rēķina-tāmes, redzams, ka maksa pieprasīta par visiem transportlīdzekļiem uz trim mēnešiem, summa tika apmaksāta. Transportlīdzekļa tehniskā apskate izieta 2019. gada 9. jūlijā, ko apliecina pielikuma pievienotā Ceļu satiksmes drošības direkcijas izdruka. Līdz ar to nav saprotams, kāpēc Iestāde norāda uz tehnisko apskati, kā arī, ka licences kartīte bija piešķirta tikai uz 15 dienām.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka Sabiedrības sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, bet Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

[5.1] Latvijas APK 289.[12] panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[6] Saskaņā ar Latvijas APK 286. panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Iestādes lēmumā norādītajai motivācijai, tāpēc spriedumā neizklāsta izvērstus argumentus, jo tie atkārtotu sprieduma aprakstošajā daļā izklāstīto Iestādes lēmuma motivāciju.

Tāpat tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir pietiekami motivēts, tajā veikta lietas faktisko apstākļu un lietas materiālos esošo pierādījumu analīze, izdarot pamatotus secinājumus par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[7] Izvērtējot Sabiedrības sūdzību, tiesa uzskata, ka papildus Iestādes lēmumā minētajam norādāms turpmākais.

[8] No Sākotnējā lēmuma izriet, ka Sabiedrība ir saukta pie administratīvās atbildības par Noteikumu 5. punkta pārkāpumu.

Noteikumu 5. punkts noteic, ka laika periodā no kalendārā gada 1. aprīļa līdz 30. septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā, ja iebraukšanas dienā saņemta caurlaide, izņemot šo noteikumu 20. punktā noteiktos gadījumus. Šajā gadījumā nav konstatējams, ka Sabiedrības turējumā esošajam transportlīdzeklim būtu piemērojami Noteikumu 20. punktā paredzētie izņēmumi.

Savukārt Noteikumu 49. punkts noteic, ka par šo noteikumu 5. punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam vai turētājam piecdesmit *euro*.

[8.1] Latvijas APK 5. pants noteic, ka pašvaldību domes ir tiesīgas izdot saistošos noteikumus un paredzēt administratīvo atbildību par to pārkāpšanu likumā „Par pašvaldībām" noteiktajos gadījumos.

Noteikumi izdoti tajā skaitā saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 43. panta pirmās daļas 13. punktu, kas noteic, ka dome ir tiesīga izdot saistošus noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos, par citiem likumos un Ministru kabineta noteikumos paredzētajiem jautājumiem.

Atbilstoši Noteikumu 2. punktam noteikumu mērķis ir ierobežot tranzīta satiksmi caur Jūrmalas pilsētas teritoriju un veicināt videi draudzīgāku transportlīdzekļu izmantošanu. No nodevas samaksas iekasētos līdzekļus uzskaita pilsētas pamatbudžetā un izlieto tūrismam un kūrorta attīstībai labvēlīgas vides radīšanai, vides aizsardzībai, kultūras pieminekļu aizsardzībai, kā arī sabiedriskās kārtības un drošības nodrošināšanai.

Savukārt Noteikumu 48. punkts paredz, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas kontrolē šo noteikumu prasību izpildi, sastāda administratīvā pārkāpuma protokolus un uzliek administratīvos sodus par šo noteikumu pārkāpšanu. No minētā secināms, ka pašvaldība ir deleģējusi tai noteiktās tiesības kontrolēt Noteikumu ievērošanu Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijai.

[8.2] Atbilstoši Latvijas APK 7. panta pirmās un otrās daļas noteikumiem nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Savukārt Latvijas APK 9. panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz

neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No minētā izriet, lai konstatētu administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības (skat. plašāk *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA-157/2007*).

Tiesa atzīst, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Tātad pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja konstatē konkrētu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu. Objekts ir tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums, objektīvā puse raksturo kā izdarīts administratīvais pārkāpums, subjekts ir persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, subjektīvā puse ir vainojama darbība (skat. plašāk *Augstākās tiesas 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā Nr. SKA-571/2006, 2008.gada 26. maija spriedumu lietā Nr. 252/2008*).

Atzīstams, ka, konstatējot administratīvo pārkāpumu, tas ir iestādes, kura ir veikusi lietvedību un sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu, pienākums konkrēti norādīt administratīvā pārkāpuma protokolā, kādas darbības persona ir veikusi un kā izpaudies administratīvais pārkāpums, par kura izdarīšanu administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts, kvalificējot pēc konkrēta Latvijas APK paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva, gan iegūt pierādījumus, kas to apliecina. Savukārt tiesai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir jāvērtē, vai lietā esošie pierādījumi un ziņas par administratīvo pārkāpumu, kuras ir savākusi iestāde, kura veikusi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, ir pietiekamas administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšanai personas darbībās, nevis pēc savas iniciatīvas vākt un piemeklēt papildus faktus, lai personas darbībās konstatētu administratīvo pārkāpumu.

Noteikumu 49. punkts šajā gadījumā paredz speciālo subjektu, kurš saucams pie administratīvās atbildības – transportlīdzekļa īpašnieks vai turētājs. Ievērojot to, ka Transportlīdzeklis nodots turējumā Sabiedrībai, par ko izdarīta attiecīga atzīme Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētajā reģistrā, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā Iestāde pamatoti konstatējusi personu, kura saucama pie administratīvās atbildības par Noteikumu prasību neievērošanu.

[8.3] Noteikumu 21.6. apakšpunkts noteic, ka nodevu nemaksā, ja iebraukšanas dienā īpaša režīma zonā Jūrmalā saņemta caurlaide par pārvadātāja īpašumā vai turējumā reģistrētajiem taksometriem, kuriem pārvadātājs ir saņēmis licences kartītes pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru veikšanai Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā.

Ministru kabineta 2018. gada 6. marta noteikumu Nr. 148 „Prasības plānošanas reģiona un republikas pilsētas speciālās atļaujas (licences) saņemšanai un kārtība, kādā veicami pasažieru komercpārvadājumi ar taksometru" (turpmāk arī – MK noteikumi) 25.3. apakšpunkts noteic, ka licences kartīti izsniedz uz pārvadātāja iesniegumā pieprasīto termiņu, kas nepārsniedz taksometram piešķirtās atļaujas piedalīties ceļu satiksmē derīguma termiņu.

[8.4] Lietā nepastāv strīds par to, ka Sabiedrība Jūrmalas pilsētas domei bija pieprasījusi izsniegt licences kartīti tajā skaitā Transportlīdzeklim par laika posmu no 2019. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 30. septembrim. Sabiedrības ieskatā Transportlīdzeklim licences kartīte tika izsniegta par pieprasīto periodu, ko lietas materiāliem pievienotais pieteikums licences kartītes saņemšanai, domes rēķins (tāme) un veiktā apmaksa.

Atbilstoši MK noteikumu 22. punktam lēmumu par licences kartītes piešķiršanu institūcija paziņo pārvadātājam un transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā [..].

No Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvas sistēmas izdrukām izriet, ka 2019. gadā licences kartīte Transportlīdzeklim piešķirta par šādiem laika posmiem: no 15. aprīļa līdz 30. jūnijam, no 1. jūlija līdz 15. jūlijam un no 12. septembra līdz 31. decembrim. Informatīvās sistēmas izdrukās norādīts, ka diviem transportlīdzekļiem, t. sk., Transportlīdzeklim kartīte sagatavota līdz tehniskās apskates datumam saskaņā ar MK noteikumu 25.3. apakšpunkta prasībām.

No lietas materiālos esošās 2019. gada 20. novembra Jūrmalas pilsētas domes Attīstības pārvaldes Tūrisma un uzņēmējdarbības attīstības nodaļas eksperta /pers. N/ elektroniskā pasta vēstules izriet, ka licences kartīti transportlīdzeklim izsniedz līdz termiņam, kuram derīga taksometram piešķirtā atļauja piedalīties ceļu satiksmē. Saskaņā ar Jūrmalas pilsētas domes lēmumu cena licences kartītei tiek piešķirta par konkrēto kartīti gabalā, nevis attiecīgi pieprasītajam termiņam.

Tādējādi tiesa secina, ka uz licences kartītes pieprasīšanas brīdi spēkā bija MK noteikumi, kuri paredzēja, ka Transportlīdzeklim licences kartīte piešķirama līdz tehniskās apskates datumam, proti, līdz brīdim, kamēr derīga taksometram piešķirtā atļauja piedalīties ceļu satiksmē, un sūdzībā norādītais arguments, ka Iestāde nepamatoti atsaukusies uz MK noteikumiem, kuri nav spēkā, ir nepamatots. Ministru kabineta 2019. gada 27. augusta noteikumu Nr. 405 „Noteikumi par pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru" Nobeiguma jautājumi neparedz nekādus izņēmumus attiecībā uz termiņiem (noteikumu piemērošanas atpakaļejošu spēku).

[8.5] Likuma (normatīvo aktu) ievērošanas princips ietver prasības ievērot normatīvajos aktos noteikto kārtību. Lai normatīvajos aktos noteiktajam regulējumam pakļauta darbība atbilstu likuma (normatīvo aktu) ievērošanas principam un būtu tiesiska, ir jāievēro šo noteikumu prasības un to priekšraksti. Tikai tādos gadījumos, ja ir izpildītas normatīvo aktu prasības, pastāv personas tiesiska paļāvība un ar to saistīti aizsardzības instrumenti.

Paļāvības princips nav absolūts. Personas paļāvība ir šīs personas subjektīvā attieksme pret konkrētu darbību vai notikumu. Persona nevar atsaukties uz šādiem principiem, lai attaisnotu savu rīcību (sk. *Augstākās tiesas 2007. gada 8. oktobra spriedumu lietā Nr. SKA-400/2007*).

Tādejādi tiesa secina, ka Transportlīdzeklim licences kartīte tika izsniegta līdz tehniskās apskates datumam, atbilstoši MK noteikumiem, un Sabiedrība nevarēja paļauties uz to, ka, veicot apmaksu par kartītes izsniegšanu, tā tika piešķirta uz pieprasīto termiņu, ja MK noteikumi paredz konkrētu termiņa ierobežojumu, bet Jūrmalas pilsētas domes lēmums samaksu par kartītes izsniegšanu gabalā, nevis par pieprasīto termiņu. Tādējādi sūdzībā norādītais arguments, ka Iestāde nepamatoti norāda uz Transportlīdzekļa tehniskās apskates datumu, nav pamatots.

[8.6] No lietas materiāliem pievienotām Caurlaides derīguma pārbaudes izdrukām izriet, ka 2019. gada 3. augustā Transportlīdzeklim caurlaide netika iegādāta.

Līdz ar minēto tiesa uzskata, ka pēc tam, kad Transportlīdzeklim tika izieta tehniskā apskate, Sabiedrībai bija pienākums atkārtoti

vērsties Jūrmalas pilsētas domē ar lūgumu izsniegt licences kartīti, kas būtu Noteikumu 21. punkta izņēmums iebraukšanas caurlaides iegādāšanai. Taču, ievērojot to, ka Transportlīdzeklis neatbilda nevienam no Noteikumu 20.-21. punktā paredzētajiem izņēmumiem, Transportlīdzeklim bija jāiegādājas caurlaide iebraukšanai Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, jo bija iestājies MK noteikumu 25.3. punktā noteiktais ierobežojums licences kartītes darbībai.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, Iestāde pamatoti konstatējusi, ka tieši Sabiedrība ir saucama pie administratīvās atbildības, jo administratīvā pārkāpuma protokolā ZZ Nr. 780639 norādītajā laikā un vietā Sabiedrības turējumā esošais Transportlīdzeklis bija iebraucis Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā un tam nebija nodrošināta nepieciešamā Noteikumu 5. punktā paredzētā atļauja.

[9] Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. *Senāta 2010. gada 11. marta sprieduma lietā Nr. SKA-66/2010 14. punktu, 2012. gada 21. februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-186/2012 10.punktu, 2013. gada 1. jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-584/2013 10. punktu*).

Ņemot vērā minēto, tiesa nevērtē pārējos Sabiedrības sūdzībā norādītos argumentus, jo tie nav atzīstami par nozīmīgiem no tiesību viedokļa šīs lietas izskatīšanā, kā arī tie neietekmē tiesas izdarītos secinājumus attiecībā uz lietas faktiskajiem apstākļiem un lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

[10] Apkopojot visu iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka lietā pierādīta Sabiedrības vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā par Noteikumu 5. punkta pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Noteikumu 49. punktā. Savukārt Sabiedrības sūdzībā norādītie argumenti nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet Sabiedrības sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

sabiedrības ar ierobežotu atbildību „taxi PRO", reģistrācijas numurs 40203161299, sūdzību noraidīt, bet Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2019. gada 22. novembra lēmumu Nr. 1-14.1/5817 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020. gada 11. maijā.

Tiesnesis Viktors Makucevičs